

Den hvide Slavehandel.

af

Distriktsforstander *Skovgaard-Mortensen*,Sekretær i „Komiteen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel“ (Nørrebrogade 49¹)

Den ærede Redaktion har anmodet mig om at give en Fremstilling af den hvide Slavehandel og dens Bekæmpelse. Jeg efterkommer med Tak for Æren, der vises mig, saa meget hellere Opfordringen, som det bestandig viser sig, at der virkelig er Trang til Oplysning i denne Henseende herhjemme og navnlig, fordi det vilde være i høj Grad formaalstjenligt, om dette Blads Læsere fik det fornødne Kendskab til Sagen og derved — det er jeg vis paa — Lyst til at deltage efter Evne i „Handelens Bekæmpelse“.

I.

Der er nu først Titlen: „Den hvide Slavehandel“. Det er jo et ret stortalende Udtryk; men naar man har bestemt sig til her i Danmark at bruge denne Benævnelse, da er Grunden den, at den rammende betegner det frygtelige internationale Onde, som man nu søger at standse. Navnet gaar da ogsaa igen i forskellige Lande, i England som „the white slavetrafic“, i Frankrig „la traite des blanches“, medens man i Tyskland har omskrevet det til „der Mädchenhandel“ i Holland til „Handel in vrouwen“.

Det er en ypperlig iøjnefaldende Overskrift til en Avisartikel og frister særdeles let en fantasirig Journalist til at udmale Situationer og Dramaer, tænkte eller virkelige gør jo mindre til Sagen, jo rædselsfuldere des bedre for Bladets Afsetning. Og det kan ikke nægtes, at der er kommen adskillige af den Slags, som slet ingen Forbindelse har med Sandheden, navnlig i Udlandet. Dette skader imidlertid mere, end det gavner, idet der let skabes en usund Bevægelse, som mangler den tilbørlige Baggrund og følgerig Berettigelse. Denne Omstændighed er derfor ogsaa grebet med Glæde af de Kredse, som fra Begyndelsen haardnakket har benægtet Tilstedeværelsen af noget, der hedder hvid Slavehandel i hvert Fald i deres eget Land, og blandt disse Mennesker staar i mange Tilfælde Politiet i forreste Række. Politimyndighederne i forskellige Byer synes at optage Bekæmpelsen af den hvide Slavehandel som en mod dem rettet personlig Fornærmelse eller Bebrejdelse. Hvis disse Myndigheder satte sig ind i Sagen, vilde de sikkert faa et andet Syn paa Forholdet. Et ganske morsomt Eks-

empel haves i Politipræfekt Lepine i Paris. Paa Regeringskonferencen i Paris Juni 1902 erklærede han indigneret, at der i Paris intet foregik, som kunde henregnes under hvid Slavehandel. Den franske Nationalkomite gjorde ham snart derpaa til Æresmedlem af Komiteen, og han satte sig i den Anledning ind i Komiteens Arbejde og de foreliggende Resultater, blev et ivrigt Medlem, og paagældende Politiafdeling i Paris kunde snart melde om adskillige Tilfælde af hvid Slavehandel. 4 Maaneder senere rejste han med Ekspres-toget til Frankfurt am Main, hvor den 2den internationale Kongres til Kvindehandelens Bekæmpelse afholdtes, ankom om Formiddagen til Samlingsstedet og besteg straks Talerstolen for med den ham egne Veltalenhed at foreslaa Nationalkomiteerne at udnævne de højere Politiebedsmænd til Æresmedlemmer; det vilde hjælpe paa Arbejdet; „jeg selv“, sluttede han, „er et levende Eksempel herpaa!“. Mere forstokket end Hr. Lepine synes Chefen for Hamburgerpolitiet at være. Nu er der nemlig siden 1899 arbejdet med stor Iver af den tyske Nationalkomite, saa at man har konstrueret et Album med 167 Navne paa Kvindehandlere eller deres Medlemmer, bilagt med ca. 40 Fotografier; man har paa Forældres Opfordring eller efter anden Oplysning hentet ca. 100 unge Piger ud fra forskellige Utugthuse, hvor de var narrede ind; man har daglig Lejlighed til at redde unge Piger fra Fordærvelse; — og saa forkynnder i Fjor paa et Kriminalistmøde en anset Jurist, sekunderet af Dr. Hopf, som er Politidirektør i Hamburg, at man ikke med Rette kan tale om, at der forekommer Kvindehandel i Tyskland. Dr. Hopf, som ved den tyske Nationalkomites Møde kort Tid efter blev haardt trængt fra alle Sider, maatte bortforklare sin Udtalelse derhen, at det var i kriminalistisk Forstand, Udtrykket var brugt! Det maa være den samme Forstand, hvori Dr. Hopf tidligere talte, da han stort erklærede, at der ikke fandtes Bordeller i Hamburg. Thi vistnok enhver, som har været i Hamburg ved, at der er mangfoldige Gader, hvor Prostitutionen er til Huse, at der navnlig er en Gade, som fra sit første til sidste Nummer (vistnok 1—24) er fyldt med Bordeller fra Kælder til Kvist. Dr. Hopfs Udtalelse er derfor rent ud forbløffende. Var det endda her i København en saadan Udtalelse var falden, skønt dog alle ved, at her er mange Utugthuse her, saa vidste man da, at Politiet kunde krybe i Ly bag Loven om, at det er forbudt at holde Bordel og følgerig eksisterer der intet Bordel! men ikke en Gang noget saadant kan Dr.